

Titel: Den Homiletiske Journal. Eller Kritik over Præsternes Prædikener udi Kiøbenhavns Kirker. [Nr. 1-5].

Citation: "Den Homiletiske Journal. Eller Kritik over Præsternes Prædikener udi Kiøbenhavns Kirker. [Nr. 1-5].", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17*, J.R. Thiele, 1772, s. 58. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_011_p58_bZONE1514290/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

denne Sats vel være sant; men ingenlunde i Almindelighed; Kjent det dog lader til at være en almindelig Sats. Mon de gamle Danske i Almindelighed vare ærligere end de nu levende, uden for saavidt, at hine ikke vare saa flebne, som disse, til at øve Falskhed? — Med den æmme Ydmyghed give vi os her Tilladelse, i Forbieleben, at anmærke en ubetydelig Feil, i Hr. C. Deffamation. Han begyndte en Mening med det Ord: Svad, og lyden af dette Svad, gav Gienlyd i fulde otte Sekunder. Det er en Fuldkommenhed hos en Talere, at vide, ved hvilke Ords Udtale han bør forstærke, forsvælske, forkorte og forlænge Lyden. De vigtigste og meest betydende Ord bør udmarke i Tilhøreres Øren, ved en forstærket og forhalet Lyd; men det er en ubehagelig Spaardom for Hørreren, at Discipelen drager alt for længe paa de første Ord sin Lektie. At bevise alt dette, ville ikke nytte til andet, end at fylde Nummeret. — Johannis Embede var at omvende, og Gudslæreren maa, den Dag i Dag er, samle Lam og Saar til Overhyrden. Heraf tog Taleren meget magelig, sin Dversgang til Texten, hvoraf han forestillede:

En fornem Families Omvendelses-Historie.

I. Hvor forunderlig Faderens Hierte ved Sønnens Sygdom blev ombent.

II. At